

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 32.

V Ljubljani, v četrtek 9. februarja 1893.

Letnik XXI.

Slovenski liberalci in loža.

XIV

Narodnostni boj.

SedANJI narodnostni boj v Avstriji je vžgan po loži, ona ga goji in za to skrbi, da ne morejo priti avstrijski narodi do miru. Že leta 1851 je br. Josip Mazzini, tedanji načelnik laškega framasonstva, izrekel geslo „delenda est Austria“ in kot najboljši pripomoček za to je navel: „boj med raznimi avstrijskimi narodi“. Ta program so tripični bratje s pomočjo liberalizma natanko spolnovali do današnjega dne in vselej so bili framasonsko-liberalni listi, ki so netili ta nesrečni boj in v družbi liberalnih politikov preprečili vsako pošteno in pravično spravo. Veliko je o tem že pisal dunajski katoliški list „Vaterland“ in že večkrat razkril tajne niti, ki vodijo iz narodnostnega boja v ložo. Še več dokazov za to trditev najdeš v znani brošuri: „Der Hammer der Freimaurerei am Kaiserthron der Habsburger.“

Žrtva tega boja so slovanski narodi, v prvi vrsti Slovenci. Ker nam je ta od lože vžgan boj povzročil že toliko hudega in vedno bolj vznemirja in bega naš narod, bi bilo pač potrebno, da bi se vsi Slovenci pod katoliško zastavo kot en mož postavili v bran proti našemu najhujšemu verskemu in narodnemu sovražniku.

Ali kaj vidimo? Od svojih zakletih sovražnikov so sprejeli nekateri Slovenci geslo: „narodnost nad vse“, torej tudi nad edino zveličavno vero. Ker večina naroda, posebno pa njegova duhovščina, ne more in ne sme vere vreči za plot in se okleniti framasonskega načela, od tod boj mej brati, od tod očitanje, da duhovščina ni narodna, da je narodnost vrgla v kot, od tod priimek: brezdomovinec, s katerim zmerjajo liberalci našo duhovščino.

S tem pa delujejo naši liberalci, če tudi morda nevedé, v smislu naših narodnih sovražnikov, napeljujejo vodo na njihov mlin in pomagajo koptati našemu narodu ne samo verski, ampak tudi narodni grob, ker „vsako kraljestvo samo zoper sebe razdeljeno, bo razdijano“. Te besede našega Odrašenika potrjuje na svoj način loža sama v poku za najvišjo in 33. stopinjo: „generalni veliki nadzornik“. Ta ponk pravi: „Neprestano moramo svoje moralne napade obračati zoper vero, ker še nobeno ljudstvo ni preživelo svoje vere. Ako je vera uničena, je tudi postava in imetje nam (framasonstvu) izročeno. (L. T., II., 354.) Ako se tedaj narodi oklenejo framasonskega gesla: „narodnost čez vse“, bo celi svet veliko bojno polje, na katerem se bodo poprej mirno med sabo živeči narodi klali in eden drugega uničevali. Kdo bo v tem boju zmagal, ne vemo, gotovo pa močnejši, in to nismo mi le poldrugi milijon broječi Slovenci! Ne pod framasonsko zastavo in z geslom: „narodnost čez vse“ bomo rešili Slovenci svojo narodnost, ampak le pod zastavo sv. križa in v geslu krščanske pravice in ljubezni, ki uči: „kar nočeš, da drugi tebi storé, tudi ti drugim ne stori“, bo zmagala naša pravična stvar. Zato rojaki le pod to zastavo branimo svoje pravice nasproti narodnim in verskim sovražnikom, pravica bo prej ali slej zmagala, ker nad njo čuje Bog.

Spomin na prvi slovenski katoliški shod.

(Govor podpredsednika, mil. prelata g. dr. Andreja Čebašek-a, pri 24. občnem zboru katoliške družbe dné 5. februarja 1893.)

(Konec.)

Ker je pripravljalni odbor in katoliški shod po svojih sklepih mislil in želel sčasoma osnovati in

napraviti katoliško pripravnico, oziroma semenišče, se je hotel v to svrhu obrniti za denarno pomoč na Cirilovo družbo, katera je tudi ravno to namestila, in je prosil vodstvo, da naj mu blagovoljno naznani osebo, s katero bi se pripravljalni odbor o tej stvari dogovarjal in sklepal.

Vodstvo je pismeno odboru imenovalo gosp. L. Svetca, svojega podpredsednika, kot družbinega zastopnika, da se bolj natanko dogovori s pripravljalnim odborom. Odbor sprejme to ponudbo.

Gosp. L. Svetec res pride kmalu v odborovo sejo in se začne pomenkovati z odborom; toda g. Svetec začne razvijati tako čudna, nepričakovana načela, da so se zavzeli vsi pričujoči odborniki (bilo jih je čez dvajset), in začeli mrmrati in oporekati, in po pravici. Kajti g. Svetcu je narodnost prva in čez vse; vera ni na dnevnem redu, ne v nevarnosti, slovensko politično društvo mu je katoliško, kakor naše katoliško-politično društvo itd.

Takim izrazom in načelom ni mogel nikakor pritrditi pripravljalni odbor, ki ima strogo katoliški značaj, in zato ni mogel nikakor sprejeti g. Svetca za slavnostnega govornika pri katoliškem shodu, pri katerem že po njegovem namenu je in mora biti katoliška vera prva in poglavitna, vse drugo mu je le potreben in primeren pomoček, da daje shodu pravi vtis in vspeh.

Na ponudbo pa je bilo g. Svetcu, ako hoče v katoliškem shodu govoriti pri odsekih, v katerih so govorili tudi drugi prav odlični učenjaki, n. pr. opat Ogradi, poslanec Gregorčič i. dr.; gosp. Svetec pa ni hotel sprejeti te častne ponudbe; žugal je pa že takrat z javnostjo, pa nas tudi to ni ustrašilo, in poznejši dogodki so pokazali, da smo imeli prav. Zdaj smelo vprašamo: Kako krivico je storil odbor g. Svetcu? Ali si ni sam vsega skazil s svojim nepremišljenim govorjenjem? Ali je smel valed tega odbor drugače ravnati?

LISTEK

„Ribičev maček“.

(Predpustna.)

(Dalje.)

Salomonova hiša je postala „Mačku“ kmalu v veliko nesrečo, navadil se je v nji igrati na kvarte. Tako se je zaljubil v zapeljive podobice, da je kmalu zahajal redno vsako nedeljo popoldne k Salamonu igrati. Zdelo se mu je, da ni nedelja, če nima kvart v roksh. Včasih je dobil, a navadno so igralci „Mačka“ vselej popolnoma oskubli. Ni čuda, igrati ni znal posebno, vince se ga je prijelo kmalu, poleg tega so drugi pri igri še goljufali. Včasih so „Mačka“ dejali pri Salamonu tako na suho, da še računa krčmarju ni mogel plačati. Dostikrat se je igralo do polnoči ali pa še dlje, in „Maček“ je prihajal pozno po noči, večkrat tudi „in ekscelsio“ domu. V ponedeljek jutro imela sta potem z Jero vselej dolg in ljubeznjiv pomenek, kakor bomo kmalu slišali.

Neko nedeljo pride „Maček“ zopet še le o polnoči domu, razoglav in tako zmoten od vinskih duhov, da se mu je v vežo stopivšemu zvrtilo v glavi in se je zvrnil za vrata na tla. Le s težavo so je pobral in privlekel v hišo, kličeč neprestano: „Jera, Jera, kje pa si?“

A ona se mu ni oglasila. Naposled se je naveličal klicanja, zleknil se po klopi za pečo ter zaspal. Ko se mu je proti jutru zjasnilo v glavi, zbal se je Jere zaradi sinočnjega dogodka tako, da je vstal še pred dnevom, sedel na črevljarski stol in začel šivati, kakor da se ni nič zgodilo. Jera vstane, opravi kravo v hlevu ter zakuri v peči, potem pride v hišo in začne pometati in pospravljati, ne zmeneš se za svojo zakonsko polovico.

„Zakaj se pa kujaš, Jera?“ izpregovori „Maček“ hripavim glasom. „Zakaj molčiš na vse zgodaj? Jedno uro sem že po koncu in dvoje črevljev sem že vrezal, pa še nisem vreden besede!“

„Naj pa „Maček“ govori!“ dene Jera na to, vsa blede od jeze. „Menda se mu je sinoči dosti namočilo grlo, da mu teče jezik ložje, kakor meni. Zakaj bi morala vselej jaz obgovarjati „Mačka“, kadar pride prepozno domu?“

„Da bi te strela!“ zareži „Maček“ nad ubogo Jero. „Tako mi ne zini nikdar več, ako želiš sama sebi dobro. Že stokrat sem ti povedal, da tega ne trpim!“

Užalilo ga je namreč, da ga je začela i žena pitati z „Mačkom“.

„Dobro vem, zakaj držiš zopet jezik za zobmi, pa za to malenkost ni vredno delati kislega obraza. Najboljšemu možu se zgodi, da se zamudi v gostilni in pride vinski domu, ako družčina tako naneše. Tako je!“

„Vrag vzemi take najboljše može, ki posedajo celi večer pri kvartah in pijači ter ne vedó, kdaj domu. O polnoči priti domu, pijan ter razoglav, da zjutraj človek ne vé, ali naj gre klobuk iskat, ali naj gre po svojih opravkih, in za vrata se zvaliti, kakor klada, in to do malega vsako nedeljo, taka se primeri najboljšim možem, kaj ne? Da te sram ni!“ — — —

„Peklenški jezik tvoj! Kdo bo neki meni ukazoval? — Ali nisem v hiši jaz gospodar? — Ali ni treba, da se človek v nedeljo počije in razvedri? — Sest dnij sedeti na trdem stolu ter delati na vse pretege, pa še v nedeljo bi človek ne smel z doma! Saj še božja zapoved pravi: praznike praznuj! Tako je!“

„Da, da, posvečuj praznik, veli božja zapoved, pa v gostilni pri kvartah ga slabo posvečuješ. In v slabi tovaršiji popivati toliko časa, da samega sebe ne poznaš, kakšno razvedrilo je to? — Kaj pa denar? Kako težko se dobi, ti pa poženeš jeden večer celega tedna zaslužek. Ob treh po noči sem šla pogledat v mošnjico, koliko si prinesel domov, pa nisem našla božjega v nji. Nato sem šla naravnost za klobukom in tobačnico. Klobuk sem našla, za Krevsovo njivo je ležal v jarku, tobačnico si pa menda vsejal, ali pa zaigral.“ Mehkeje in skoraj jokaje je govorila Jera te besede.

„Veš Jera, pri igri nima človek zmerom sreče“, jo začne tolažiti „Maček“, iskaje tobačnice po žepih.

Cemu tedaj tak vriš in piš od nasprotne strani, kateri sicer ni bilo mar za govornike na katoliškem shodu? Nekaterim je že celo odarovala tar se spleh ni zmenila za katoliški shod, kakor bi bil tam neki v deveti deželi.

Dobro vémo in naravnost povémo, da je zanimanje liberalcev za g. Svetca pri katoliškem shodu le od tod, ker je on meso od njih mesa, to je, liberalce, *desetino* je kratko poprej na shodu v Postojini javno trdil, da pri nas ni liberalcev?!

Pri banketu na strelišču jih je bilo čez pol-drugi sto, kateri so ž njim vrad nepremišljeno kričali zoper katoliški shod, gotovo v slavo in blagor vseh Slovencev. Sicer pa ne trdimo, da g. Svetec ni veren katoličan, toda liberalen; kako se pa katoličanstvo in liberalstvo vjema ali jedini, je uganjka, katero naj g. Svetec sam reši; kajti sv. oče Pij IX. so to javno zavrgli v Syllabus-u leta 1864.

V čast in hvalo katoliškega shoda smelo trdimo, da tudi nasprotna liberalna stranka zoper ta shod ni mogla navesti nič važnega in bistvenega; prazno sumničenje in lažljivo obrekovanje je prav po ceni, resnice shodovih načel pa ni mogla nikakor vreči. Ako pa pravijo, da shod ni bil naroden, je to laž, katere sami ne verjamejo; saj se je narodnost izrecno in opetovano poudarjala; le na prvo mesto je ne sme in ne more staviti nobeden katoličan.

Ravno tako napčno in celo smešno je, ako so nasprotniki rekli, da je shod strankarsk. Le sami so ona stranka, ki se loči od resnice; kar je katoliško, je pa vesoljno, nasprotno vsemu strankarstvu.

H koncu se usojamo vprašati naše liberalce: Ali ste z vsem, kar ste počeli pri svojem banketu na strelišču, in sicer, le deseti del toliko koristili za omiko in blagor naroda našega, kakor je storil od Vas zaničevani katoliški shod? Vabimo in pozivljamo Vas dalje: Skusite sami osnovati in izvršiti kaj boljšega in zdajnejšega za naš verni narod; dajte mu tečnejšo hrano, zdravejša načela, kakor naš katoliški shod! Smelo zastavim vse, da še z vso svojo inteligenco še polovico tega ne bodo izvršili, kakor katoliški shod.

Ne bom dalje zagovarjal našega katol. shoda, saj njegov sijajni vpliv sam govori. Tudi ne bom dalje odgovarjal na puhle ugovore strastnih nasprotnikov. Cemu bi pač umival zamurca, saj je zamažan.

Le še to dostavim. Slavno in častno se je vršil kat. shod v stolni cerkvi, na strelišču in drugod vpričo več kot 400 duhovnikov in bogoslovcev, blizu 2000 vernih iz bližnjih in daljnih krajev, v stolni cerkvi pa vpričo več kot 4000 vernih poslušalcev, in zato ostane zapisan z zlatimi črkami v častni kroniki našega naroda še za prihodni rod, kateri se bo čudoma zavzel, da se taka dobra in koristna stvar z malovrednim orožjem napada od strani tistih, kateri imajo blagor in napredek našega naroda vedno na jeziku, pa res le na jeziku.

Ako se kdo želi bolj na tanko podučiti o I. slov. kat. shodu, naj vzame v roko „Poročilo“ o I.

„Pri kvartah je tako, kakor pri smrti: danes meni, jutri tebi. V nedeljo dobim gotovo še jedenkrat toliko, kakor sem izgubil sinoči. Tako je! Tobačnica je pa tukaj; klobuk se je tudi dobil, zakaj se boš torej še jezno držala, Jera!“

„Dobiti pri igri je po mojih mislih še slabše, kakor izgubiti, ker se strast le še bolj vnema. In s kakšnimi ljudmi igraš! Dvojne kvarte imajo vedno pri sebi in skrivaj si dajejo znamenja med igro; ni čuda, da vselej zgubiš! Za Boga, s kakšnimi ptiči si se pobratil! Kakšen bode konec vsemu temu!“

„Le potolaži se, Jera, potolaži! Ne smeš ljudij slabo soditi in precej vse hudo o njih misliti! Ako včasih v veseli družbi nekoliko poigram, zato me menda ne čaka še večno pogubljenje! Vsak človek ima kakšno veselje na svetu. Tako je!“

„Ni tako, ne! Tudi igra utegne pogubiti človeka. In mari ni škoda denarja. Kako varujem celi teden, da ne gre preveč moke, zabele in družega, ti pa poženeš v nedeljo toliko denarja po nepotrebnem. Ako si pa privoščim jaz v nedeljo popoldne skledico kave, je to takoj nezasižana zapravljenost in smrtni greh. Ali je to pravično?“

Še dolgo se je tako pregovarjala ljubezniva zakonska dvojica, dokler niso „Mačka“ začela ussela boleti ter je položivši usnje in kopito na klop, odšel iz hiše.

(Dalje sledi.)

slov. kat. shodu, katero v kratkem izide v posebni knjigi, ki mu natanko popisuje vse priprave za shod, vse trazine raznih sekcij in slavnostnih govorov od začetka do konca, ako mu je mar za dobro stvar in resnico, bo zadovoljno iz roke položil knjigo, v kateri je našel obilo dobrega zrnja, in bo želel, da bi jo pridno prebirali vsi Slovenci, kateri so resnicoljubni in dobrega srca. Trmastim in hudobnim pa še Bog sam ne more vstroči.

Več ne bom o našem predmetu govoril, ker je stvar sicer že dovelj znana. — Sicer pa imata „katoliška družba“ in katol. shod jedni in isti namen, namreč buditi in oživljati katoliško zavest, in zato naj se za večji uspeh med seboj krepko podpirata v lepi edinosti in vzajemnosti. Ker je kat. shod med vernimi na vse strani blagodejno vplival, naj si ga tudi katoliška družba vzame za trdno podlago, in naj v svojih sejah pretresa razne predmete I. kat. shoda, naj še potrebno dostavi, druge popravi in s tem posredno pripravlja na II. kat. shod.

Sicer naj pa naša družba še zanaprej svetlim mečem resnice krepko zavrača vsakršno laž, naj s škitom vere odbija strupene pušice malovrednega liberalstva.

Naj družba kot dobra mati skrbi za vse verne otroke, da mlačne budi, pravične potrdi, vsem vstrajno in zdatno pomaga za stanovitnost v dobrem do konca, in božji blagoslov bo ž njo vsikdar.

Državni zbor.

Z Dunaja, 8. februarija.

Odgovori na interpelacije.

Ob začetku večerajšnje seje je ministerski predsednik grof Taaffe odgovarjal na razne interpelacije. Na interpelacijo Langovo, zakaj je prepovedala policija češkim Sokolom, udeležiti se korporativno sokolskih slavnostij v Nancy-ju in Levovu, je odgovoril, da je policija videla v nameravani udeležitvi prestop društvenih pravil. Brzoradu je odgovoril na interpelacijo, da je okrajno glavarstvo v Prerovu popolnoma pravilno postopalo, ko je prepovedalo ljudski shod, kateri je hotel sklicati občanski klub. Kaizlu je odgovoril, da se delavskemu izobraževalnemu društvu v Siebenhirtenu ni dovolilo rabiti pri zborovanjih češkega jezika, ker bi ga potem oblastva nadzorovati ne mogla, ker v Dolenji Avstriji ni povsod na razpolago češčine večših uradnikov. Haucku je pojasnil, da se je več dijaških društev razpustilo, ker so prestopila svoj delokrog. Na drugo Brzoradovo interpelacijo je grof Taaffe odgovoril, da je policija pri članih društva „Sladkovsky“ iskala neki prepovedan spis o Husu.

Potem je odgovoril minister še na tri interpelacije poslance Spindla o isterskih razmerah. Odgovor ni bil nič kaj ugoden, kakor je že navada.

Ko je minister Gautsch še predložil načrt zakona o grajenju poslopja za vseučiliščno knjižnico v Gradcu, se je začela debata o

proračunu za obrtne šole.

Češki poslanec Schwarz se je pritoževal, da se pri obrtnem šolstvu premalo ozira na deželno avtonomijo, in je vsa uprava centralistična. Nadalje je dokazal, da so gledé na obrtno šolstvo Nemci veliko na boljšem, nego pa Čehi.

Poslanec Schier je izrekel željo, da bi se bolj podpiral obrtni muzej v Budejevicah.

Kramar je govoril o marsičem, kar ne spada k stvari. Priporočal je pa vladi, da dejanjsko pokaže, da ima za prebivalstvo tudi kaj drugega, kakor vojske in žandarje.

Fanderlik je pojasnil žalostne razmere obrtnega šolstva na Moravskem.

Vladni zastopnik grof Latour je naglašal, da vlada popolnoma nepristransko postopa. Obljubil je, da se bode vlada ozirala tudi na potrebe češkega obrtnega šolstva.

Ko je še več poslancev izrekel posebne želje svojih volilnih okrajev in je govoril poročevalec Beer, se je pa vsprejel ta naslov.

Ljudske šole.

Sedaj je prišel na vrsto naslov „Ljudske šole“. Prvi je govoril vitez Kraus in polemizoval z raznimi konservativci, ki so govorili v generalni debati o proračunu učnega ministerstva. Pravil je, da nemški liberalci tudi na Tirolskem proti Italijanom hoté obraniti le nemško posest; tožil, kako je slabo z nemškimi šolami na Češkem; hvalil nemški „Schul-

verein“, in očital vladi, da trpi, da se politikuje na shodih katoliškega šolskega društva.

Za njim se je oglašil izvrstni govornik slovenski poslanec Robič, ki je priznaval, da je šolstvo poslednja desetletja napredovalo, ali bremenena na šole se se pa tudi tako povečala, da jih prebivalstvo komaj zmaga. Ko se je delal nov šolski zakon, se ni prav nič oziralo na fiktivne razmere. Ljudskim šolam se je dal jako kompliciran upravni aparat. Glavna napaka je, da se na vsake potrebe ni nič oziralo. Dokler bomo imeli brezversko šolo, ne bode manjkalo dogodkov, ki žalijo verski čut katoliškega prebivalstva. Katoliško prebivalstvo ima pravico, zahtevati, da njega otroke poučujejo katoliški učitelji. Na Dunaju so celo trije brezverci za učitelje. Od teh se pač ne more pričakovati, da bi otroke pravno-versko vzgajali. Govornik pravi, da ni protisemit, ali bi vendar ne hotel dati svojih otrok vzgajati drugoverskim učiteljem. Kjer šole niso osnovane na verski podlagi, so vedna nasprotja. Potem je govornik omenjal slovenske težnje gledé ljudskih šol. V Gorici Slovenci že mnogo let sastonj prosijo za slovensko šolo. Posebno žalostne so pa za Slovence šolske razmere na Koroškem. Njegovi somišljeniki se bodo vedno odločno potegovali za koristi koroških Slovencev. Koncem se je stavilo še več interpelacij.

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. februarija.

Nova večina. Program za novo večino imamo, ali večine nemamo, s tem je ob kratko naslikan ves sedanjí položaj. Neodvisni listi so vsi teh mislij, da se je poskus popolnoma ponesrečil, vladni pa še vedno goje vsaj navidezno nekaj upanja. Nadejajo se, da bodo časom razmere same prisilile stranke, da se zblížajo in osnujejo novo večino. V vladnih krogih so pa jako nevoljni na levo. Levica je vlado pripravila do tega, da je začela ta pogajanja, ali potem je pa prva odklonila vladni program. „Pester Lloyd“, ki ima zveze z dunajsko vlado, zaradi tega vso odgovornost izrača na levičarje. Če se hoče napraviti večina iz več strank, morajo v programu biti načela in želje dotičnih strank pomešane. Če levičarji neso hoteli sodelovati z drugimi strankami, zakaj so se pa spustili v pogajanja. Tega pač neso mogli pričakovati, da bodo v programu za novo večino izražene samo njih želje. Menda so se le bali odgovornosti, ko bi precej pokazali svojo nespravljenost. Bodo pa li sedaj ložje nosili odgovornost, da so preprečili osnovo nove večine. — Dobro je vendar, da se v vladnih krogih sedaj bolje spoznavajo levičarji, ki hočejo le gospodovati. Sedaj je jasno, da Taaffe levica ne bi mogel zadovoljiti. Več naj bi ji dovolil, več bi zahtevala.

Vladni program in Hohenwartov klub. Omenili smo že, kako se je izrazil Hohenwartov klub o vladnem programu. Povedati pa še moramo, da je v tej seji grof Hohenwart z vso odločnostjo odklonil vsako odgovornost za novi program. Vlada se ni ozirala na nobeno željo, katero je on izrazil.

— Po tej izjavi grofa Hohenwarta je ves program le delo vlade in pa levičarjev, ki so torej tudi zanj odgovorni. Vladi ni bilo na drugem, da pridobi levičarje. Zanje je bila pripravljena vse storiti. Prezrla je vse želje Hohenwartovega kluba, ki jo je toliko let tako zvesto podpiral. Breo, katero je dobila vlada od levice, je bila pač zaslužena. Ko bi bila proti levici nastopila z večjo odločnostjo, pa bi bila gotovo več doseгла. Levica ni stranka, ki bi se odlikovala s posebnim pogumom. Da je vlada zavrnila vse njene pretirane želje, pa bi se bila udala. Ko je pa videla, da se je vlada boji, je pa stavila vedno nove zahteve. V vladni program je spravila celo vrsto zahtev, katere so naravnost razžaljive za desničarje. Njen namen je očividen. Hotela je nekako Hohenwartov klub spraviti popolnoma v opozicijo proti vladi, da bi bila poslednja od nje popolnoma odvisna. Zaradi tega je levica odklonila sodelovanje s konservativci. Hohenwartov klub je pa že spoznal levičarske nakane, zaradi tega je pa sicer odklonil vladni program, ali vseh zvez z vlado pa vendar še ni pretrgal.

Poljaki in vladni program. Kakor sedaj razglša poljski klub, so vsi Poljaki se izrekli za vladni program, samo resolucije, ki jo je potem predložil načelnik kluba, Jaworski, neso vsi odobravali. Konservativni člani poljskega kluba so z zastopniki konservativnega kluba imeli pred klubovo sejo neko posvetovanje, in se dogovorili, da bodo

skušali doseči jednake sklepe, kar se jim pa ni posrečilo. Konservativni člani poljskega kluba so dokazovali, da je potreba zveze s konservativnim klubom in zatorej priporočali, da se izpusté iz resolucije, katera govori o podpiranju vlade. Besede „na podlagi tega programa“. Njih predlog je pa bil s 23 proti 17 glasovi zavrnjen. Iz vsega je vidno, da Poljaki igrajo neko čudno ulogo, radi bi si ohranili prijateljstvo vlade in vseh strank. Zaradi tega so s prva razglašali, da ne vstopijo v nobeno večino, v kateri ne bode Hohenwartov klub, sedaj pa zatrjujejo, da odobravajo vladni program, ker se s tem nadejajo prikupiti vladi in morda tudi levici. Radi bi pa svetu prikrili tudi razpor, ki se že tudi v njih klubu prikazuje. Dosedaj so v vseh važnejših vprašanjih bili navadno Poljaki jedini, sedaj se pa že tudi pri njih ločijo duhovi, vidi se jasno konservativen in liberalen tok.

Volilna reforma. V odsek za volilno reformo je Mladočeh Brzorad predlagal, da naj se odsek izreče za neposredne volitve v kmetijskih občinah. Ta predlog je podpiral nemški liberalce Jacques. Slovenski poslanec Šuklje ne vidi potrebe, da bi se vpeljale direktne volitve. Proti njim pa on nema vendar ničesa, ako bi občine doma volile. Ž njim se strinja poslanec Kirschner. Poljaka grof Stadnieki in vitez Jedrziowiez ter Rumun Lupul neso za to, da bi se direktne volitve vpeljale v Galiciji in Bukovini, kjer še premalo ljudij zna pisati in brati. Grofu Hohenwartu se taka volilna reforma ne zdi potrebna. Sploh naj pa v tem oziru storé prve korake deželni zbori. Plener je opomnil, da bi deželni zbori že bili kaj storili v tem oziru, ali vlada sklepa dolenje - avstrijskega deželnega zbora, da se vpeljejo direktne volitve, ni predložila sankciji z izgovorom, da se mora prej državnozborni volilni red premeniti v tem smislu. Fanderlik je za to, da storé prvi korak deželni zbori, ob enem se pa naj volilni okraji na novo razdelé. Ko je še Bendel zagovarjal direktne volitve, je odsek prenehal posvetovanje in je bode drugi pot nadaljeval. Vladnega zastopnika pri tej seji zopet ni bilo in zatorej odsek še ne vé, kako vlada sodi o tej stvari.

Rusija in Nemčija. Odnosaji mej Nemčijo in Rusijo so se hajé vsled prihoda carjevičevega v Berlin zdatno zboljšali. Carjevič je v Berlinu neki pojasnil, da ni nobene zveze mej Francijo in Rusijo, kar je tudi verjetno. Rusi poslednja leta vedno naglašajo politiko svobodne roke in si gotovo tudi od Francozov neso dali vezati rok.

Volitve v Odesi. Dosedaj je v Odesi bila v mestnem zastopu polovica pravoslavnih, polovica pa nepravoslavnih. Nedavno se je pa izdal nov volilni red in razpisale nove volitve. Sedaj je pa voljenih 36 pravoslavnih, 9 katolikov, 6 protestantov in šest židov. Število pravoslavnih mestnih zastopnikov se je torej znatno pomnožilo.

Razpust francoske zbornice. V francoskih republikanskih krogih se govori, da se bode razpustila zbornica, ko jedenkrat reši budget. Do tedaj bodo že tudi vse panamske pravde končane in republikanske stranke se bodo lahko udeleževale volilnega gibanja. Pričakovati je, da konservativni republikanci nekoliko pridobé pri novih volitvah. Tudi monarhisti utegnejo nekaj mandatov pripobiti. Oporčunisti pa bodo najbrž več sedežev izgubili, ker so vsled panamske afere izgubili mnogo zaupanja.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. februarija.

(Še jedenkrat „Narod“ in „Vzajemno podporno društvo“.) Naš ponedeljski članek, v katerem smo z društvenimi izgledi ožigosali „Narodovo“ ščuvanje zoper prekoristni novi kreditni zavod, zaprl je „Narodovi“ kapaciteti sapo — za jeden cel dan. Še le včeraj se mu je sapa zopet odprla in umevno je, da sedaj kar divja, kakor da bi ga bila obsedla pošast. Na njegove psovke ne bomo odgovarjali, kajti na tako pisavo smo od strani „Narodovega“ „razumništva“ že zdavno vajeni in tedaj ne napravi na nas nikakoršnega vtisa več. Včerajšnji članek „Naroda“ le dokazuje z nova to, kar smo v ponedeljskem članku na podlagi zmedenih „računov“ „Narodova“ kapacitete izrekli, namreč: da je „Narodova“ gospoda vsled pòdle svoje strasti kar — ob pamet! Jeden sam izgled za to iz včerajšnjega članka zadostuje. „Narodova“ kapaciteta namreč sicer priznava, da se je zmotil za celih 32 glđ, a vendar vzdržuje svojo trditv, da bi „zamudni krajezarji“ znašali za 48 tednov 53 glđ.

54 kr. — da, v podporo svoji trditvi je še celó sestavil neke tabele, v katero je seveda sestavil številke, lakeršne mu ugajajo. V ilustriranje te „tabele“ podamo tu v smislu § 10. sestavljeno tabelo zamudnih krajezarjev za 48 tednov. Zamudni krajezarji za jeden delež znašajo:

za prve 4 tedne	— glđ. 4 kr.
za druge 4 tedne	— „ 8 „
za tretje 4 tedne	— „ 12 „
za četrte 4 tedne	— „ 16 „
za pete 4 tedne	— „ 20 „
za šeste 4 tedne	— „ 24 „
za sedme 4 tedne	— „ 28 „
za osme 4 tedne	— „ 32 „
za devete 4 tedne	— „ 36 „
za desete 4 tedne	— „ 40 „
za jednajste 4 tedne	— „ 44 „
za dvanajste 4 tedne	— „ 48 „

tedaj za 48 tednov skupaj 3 glđ. 12 kr. t. j. za vseh 48 zamujenih obrokov.

S tem drastičnim argumentom smo za „Narodovo“ kapaciteto pri kraju. Pristavimo pa le še, da ravnateljstvo vsled svojega sklepa v prvi odsek sprejema le do 1. maja letošnjega leta, do tedaj zamudni krajezarji sploh ne morejo narasti za več nego 18 tednov, t. j. summa summarum za jeden delež, na — glđ. 21 kr., z besedami na jeden in dvajset krajezarjev! Sapienti sat.

(Slovensko gledališče.) Včeraj se je v razprodanem gledališču igrala opera „Cavalleria rusticana“. Bila je ta predstava v kljub raznim nedostatom, ki so vlasti opravičljivi pri prvem predstavljanju, jedna najlepših, kar jih je do sedaj vpriporilo dramatično društvo v novem deželnem gledališču. Za ta večer si je pridobil zaslug g. dirigent Gerbič, ki je ta večer s svojim neumornim trudom dosegel tako lepe vspehe. Pevci, vlasti solisti, so splošno ustrezali svojim težavnim nalogam. Pričakovati je, da se pri prihodnjih predstavah odstranijo tudi nedostaki prve predstave.

(Nova občina — Rudnik.) Presvetli cesar je potrdil dne 29. januarija sklep deželnega zbora kranjskega, da se davčna občina Orlje izloči iz občine dobrunjske ter da se ustanovi kot samostojna občina z imenom „Rudnik“.

(V Rimu) je pretekli ponedeljek, kakor se nam od tam poroča, zgorela židovska sinagoga. Pravijo, da je bil ogenj podtaknjen, ker je bila jako visoko zavarovana, menda za 75.000 lir.

(Iz Rovt) 7. febr. se nam poroča: V nedeljo dne 5. febr. sošli so se tukajšnji udje c. kr. kmetijske družbe in sklenili se ločiti od logaške podružnice, in osnovati lastno podružnico. Pametna misel! Zakaj Rovtarji se bodo potem udeleževali raznih gospodarskih koristij, katerih sedaj nimajo vsled oddaljenosti od Logatca. Kedar se bode vpisalo zadostno število udov, potem se bode ustanovila podružnica in volil odbor. Razgovarjali so se udje tudi, da bi se napravila v Rovtah sirarnica, kakor jih je že mnogo ustanovil velezasluženi g. župnik in deželni poslanec Janez Mesar v bohinjski dolini. Da bi se pač ta misel vresničila! V Rovtah imajo kmetje še precej živine, užitka od nje pa prav malo. Za maslo se ne dobi veliko, mleka pa prodajati ni mogoče, saj imajo kravo v sleherni bajti. Ako se pa ustanovi sirarnica, bode mlekarstvo donasalo kmetom lepih dohodkov.

(Iz vojaške bolnice ljubljanske.) Rezervni nadzdravnik g. dr. Adolf Kranzl imenovan je polkovnim zdravnikom 2. razreda; nadzdravnik g. dr. Avg. Blaustern pehotnega polka Vilj. nadvojvoda Virtemberški št. 73 prideljen je vojaški bolnici ljubljanski.

(Zdravje v Ljubljani) od 29. januarija do 4. februarija. Novorojenec je bilo 22, mrtvorojenec 1. Umrlo jih je pa 23. Mej poslednjimi je 8 tujcev, 9 pa v zavodih. 1 je umrl za škrlatico, 6 za jetiko, 5 za vnetjem sapnih organov, 3 za starostjo, 1 vsled nezgode in 7 za različnimi boleznimi. 2 sta zbolela za ošpicami, 2 za škrlatico, 3 za oslovskim kašljem, 25 za hripo, 3 za noricami.

(Iz Tolmina) se nam poroča: V nedeljo zjutraj vrgel se je Avgust Molin, rodóm Goričan, pod most in si zlomil tilnik. Samomorilec zapustil je vdovo in šest otrok. Take sádove poraja le liberalizem, (po opredelbi sv. očeta) „najpogubnejša kuga“, ne pa vera v večno življenje. „Religion in's Land!“, rekel je pokojni nemški cesar, ko je videl zdivjanost Nemcev! Vero v večnost, ki so jo iztrgali z liberal-

nim pisarenjem novodobni pagani iz src zemljanov, bodi krščanskim rodoljubom sveta naloga, zasadiť zopet z besedo in pismom v človeška srca, in strta bo glava zmajú: — „samomoru“!

(Za zgodovino ndauostnih izjav.) Izšla je „Primorskega lista“ 3. številka z raznovrstnim in zanimivim gradivom. V članku: Ljudstvo z nami! poudarja, da moramo katoličani vlasti voditelji povsod složno delovati, ker tedaj bo tudi ljudstvo v našem taboru. Potem piše: Samo jeden dokaz za danes. Menimo, da vedó naši bralci, kako ostudno in neotesano so napadali liberalni listi osebo in delovanje prevz. knezoškofa ljubljanskega. Kaj tacega se sploh še ni zgodilo pri nas. Prvi vspeh je bil ta, da se je ljudstvo nekam umikalo, ali kaj pravimo ljudstvo? celo duhovniki so verjeli besedam liberalcev. Toda prevzvišeni pastor je vedel svojo dolžnost. Ni prišel na Slovensko v imenu „narodnjakov“ niti v imenu „naroda“, ampak Kristus ga je poslal in tedaj je bila njegova dolžnost govoriti, če bi ga bili imeli kamnjati na leci. Tako je tudi storil. Hodil je po trgih in vaseh, je govoril ljudstvu brez prikrivanja brez izgovarjanja, naravnost resnice v obraz. Potem je sklical verno ljudstvo v Ljubljano na katoliški shod, kjer je zopet govoril odločno in jasno. Kaj se je zgodilo? Nasprotniki so planili besno nanj. Kaj pa je ljudstvo odgovorilo? Od vseh strani kranjske kronovine poslali so mu vrli slovenski župani (nad 150 starešinstev) zaupnice, ki so vse lepo vbrane v jeden sam glas: „Odkar sme Vas slišati v... in na katoliškem shodu v Ljubljani smo z Vami in nobena sila nas ne bi ločila od Vas.“ „Jeden mož jedno ljudstvo!“

(Ogenj) nastal je v torek 7. t. m. okrog 8. zvečer na Vrhniki v znožju bribea sv. Trojice. Vpelil je 2 poslopji. Ljudje in živina se je rešila. Jeden posestnik je bil zavarovan, drugi menda ne. Prišlo je vrhniško in verdsko gasilno društvo, ter je preprečilo, da se ogenj ni pospel na bližnje slamnate strehe. Kako je nastal ogenj, ne ve se še.

(Iz Gorice) se nam piše: Tudi v Gorici mislimo papežev jubilejni spomin dostojno obhajati. Dne 19. februarija napravi tukajšnje kat. društvo za Goriško slovesno „akademijo“, pri kateri se bo v obeh deželnih jezikih govorilo in peło. Potem bo godba z bakljado po mestu; pričakuje se tudi, da bodo meščani razsvetlili svoje hiše. V nedeljo 12. februarija bo slavnosten koncert v tukajšnjem osrednjem semenišču z govori, godbo in petjem. — Tudi malo semenišče se hoče 13. februarija zvečer za pust nekoliko razveseliti. — Dne 6. februarija je imelo naše katoliško društvo navadni občni shod, kakor vsako leto. Mej drugim se je sprejel predlog, da bi se sedanje društvo preosnovalo, oziroma razdelilo na dve katoliški društvi z istim programom, vsako s svojim predsednikom in odborom; eno bi bilo za slovensko stran, drugo za furlansko. Obe društvi bi v verskih in drugih načelnih vprašanjih vselej skupno postopali; v narodnih zadevah pa bi bilo eno od družega neodvisno ter vsako skušalo s postavnimi sredstvi svoji narodnosti priboriti vsa ona prava, katera jej tičejo po naravni postavi. Le s skupnim postopanjem nam bo mogoče, skupnega nasprotnika — liberalizem zmagati in ugnati. Nadejamo se, da bo to misel z naidušenjem sprejela duhovščina tu in tam in da bomo kot bratje delovali za sveto katoliško stvar.

(Zopet ogenj v Gorici.) V nedeljo zvečer je zgorel hlev s senom pri „Zvezdi“ na trgu sv. Antona. Gospodar je bil zavarovan. Ogenj pa sosebno dobro služi, a neusmiljeno gospodari!

(Sekvestracija južne železnice.) Kakor „Grazer Tagbl.“ poroča pripravlja se v parlamentarnih krogih predlog, naj se proglasi sekvestracija južne železnice in ustavi dividenda.

(Brezverstvo in — prazneverstvo.) V Kremsu so odprli na novo kupčijsko in obrtno šolo. Vodstvo zavoda pa je ukazalo, naj se izpusti številka „13“ pri trinajsti sobi in naj se ondukaj zapiše „12 b“. — Ko se je jelo trditi, da je vodstvo prazneverno, je ukazal vodja, naj se številka „13“ zapiše — nad stranišče. Nad posameznimi razredi se tedaj bere: „12, 12 b, 14, 15 itd.“. Brez dvojbe lepo znamenje za naše napredne čase!

(V Mirnem) imeli smo pretečeno nedeljo veselico. Nekateri razposajenci nagajali so veseljakom. Prošnje, da bi mirovali, bile so zaman. Še huje so razgrajali. Orožnika hotela sta razgnati nagajivce. Jeden razsajalec rani tako nevarno orožnika z bodalom v desno stran, da so ga takoj prenesli v vojaško bolnišnico. Govori se, da je visel med živ-

ljenjem in smrtjo. Da bi se vendar ne ponavljali več taki tužni prizori! (Kupi se 1000 metr. centov pšenične moke.) Razglas: C. in kr. vojni eraš kupi 1000 metriških centov pšenične moke, katere bodo oddati v Gradcu 200 metriških centov do 1. marca 1893 in po 400 metriških centov do 15. marca in 15. aprila 1893. Vzorec se lahko pregledajo tudi v vojaškem oskrbovalnem magacinu v Ljubljani. Ponudbe je vložiti do 10. ure dopoldne 13. februarja 1893 pri c. in kr. intendanciji 3. voja v Gradcu. Razglasilo in obrazec ponudbe se tudi lahko pregledata v pisarni trgovska in obrtniške zbornice v Ljubljani. Vse natančneje se zve tudi v vojaškem oskrbovalnem magacinu v Ljubljani.

(Nenavadna draginja jajec) je nastala, ne samo v Ljubljani — včeraj so bila jajca po 5 kr. na trgu — temveč i po drugih mestih, a to vsled velikega mraza. Na Dunaju na pr. stane te dni petnajst jajec — goldinar, v Pragi stane jedno jajce celo 10 kr. v Plznu 9 kr. i. t. d. Po gostilnah in hotelih čuti to nedostatek še najhuje, a tudi živila so se znatno podražila.

Današnjemu listu priloženo je „Vabilo na naročbo Kmetovalca s prilogo Vrtnar“.

Društva.

(Iz pisarne dramatičnega društva.) Dne 11. t. m. predstavljala se bode igra „Valenjska svatba“. P. n. najemniki lož naj blagovolijo opustiti, da se je stavila repriza zopet na par dan; a ni bilo mogoče ukreniti drugače radi ostalega repertoira. Dramatičnemu društvu bode za prihodnje gotova skrb, da bode ustreglo tudi v tem oziru želji p. n. najemnikov lož ter umestilo reprize tako, da bodo enako razdeljene predstave na pare in ne pare dni. V četrtek 16. t. m. ponavljala se bode „Cavalleria rusticana“ ter v nedeljo 19. t. m. zadnjikrat v tej sezoni pela narodna opera „Teharski plemiči“.

Telegrami.

Dunaj, 9. januarja. Pri budgetni debati se je pri naslovu „Ljudske šole“ Salvadori pritoževal, da se na Južnem Tirolskem ponemčuje. Učni minister mu je odgovoril, da pretirava. Na Južnem Tirolskem je 700 italijanskih ljudskih šol in 16 nemških. (Živahno odobravanje.) Bianchini je izjavil, da je vsiljevanje nemščine nesreča za Dalmacijo, ali upa, da se narodni državljanski razpor ne zanese s severa države na jug. Govornik se pritožuje, da se snujejo nemške ljudske šole v Dalmaciji, kjer ni Nemcev. Gnezda germanizacije so nemške vojaške in uradniške šole. Govornik želi, da se 4600 gld., ki se porabijo za vojaško šolo v Zadru, porabi za obrtne šole. Vlada naj dá hrvatskemu narodu, kar mu gre.

Levov, 8. februarja. Predsednik zbornice poslancev dr. Smolka pride dne 15. t. m. na Dunaj, da prevzame predsedniške posle.

Pariz, 9. februarja. Vsi listi pripisujejo včerajšnjemu govoru Cavaignacovemu poseben pomen. Največ jih misli, da je Cavaignac napovedal s tem kandidatu na predsedništvo. Konservativna glasila pišejo, da je stališče vlade močno omajano. „Figaro“ pravi, da ministri razumejo postopanje zbornice, bi odstopili in naredili prostor ministertvu, ki bode vodilo volitve za zbornico.

London, 8. februarja. Kakor so „Times“ izvedele iz Peterburga, se je sklenilo za poslednjega bivanja boharskega hana v Peterburgu, da se mej Boharo in Afganistanom napravi ruska carinska meja.

Umrli so:

7. februarja. Marjana Justin, delavka, 59 let, Kravja dolina 11, rak v želodcu. — Alojzij Klobčar, delavec, 46 let, Kravja dolina 11, caries vertebra.

8. februarja. Elizabeta Resnik, delavka, 32 let, sv. Petra cesta 7, jetika.

Tuji.

7. februarja.

Pri **Malicu**: Schmidt in Weiss, potovalec; Gebhardt, Hirsch in Kollerman, trgovci, z Dunaja. — Geyer, trgovec, iz Ljubna. — Pittner, trgovec, iz Brna. — Kaplja, restavratör, iz Litije. — Sturm, avskultant, iz Sarajeva. — Viktor in Franc pl. Garzarolli z Razdrtega. — Harich, inženir, iz Tešina. — Frandetzky z Dunaja.

Pri **Monu**: Suero, trgovec; Rainer, trgovec s konji, in Beer, potovalec, z Dunaja. — Falkenau, juvelnik, iz Prage. — Kastner, trgovec, iz Celovca. — Martin, trgovec, iz Norimberka. — Grof Schaffgotsch iz Lienca. — Balcarcich z Reke. — Simon, trgovec, iz Vidna. — Enli iz Trsta. — dr. Weingerl, kopelni zdravnik, iz Krapine. — Pollak s sestro iz Tržiča. — pl. Gerliezy, poročnik, iz Varaždina. — Zupan, duhovnik, z Brezovice.

Pri **Južnem kolodvoru**: Abram, trgovec, in Ortolani, vinotrtič, iz Trsta. — Neuman, čevljar, iz Maribora. — Knez z Ježice.

Pri **bavarskem dvoru**: Tedeschi in Beninger, trgovca s konji, iz Trsta. — Wohlmuth iz Maribora. — Preish, trgovec, in Hochanigger, gostilničar, iz Inomosta. — Paluzza, gostilničar, iz Vidna.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
opazovanja	anemomet. v mm	termomet. po Celziju			mm
7. u. jut.	739.3	-11.0	brev.	megla	4.70
8. u. pop.	736.8	0.6	sl. zap.	oblačno	
9. u. zveč.	733.5	0.8	sl.	sneg	
Srednja temperatura -3.2°, za 2.8° pod normalom					

Tržne cene v Ljubljani

dne 8. februarja

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenični m. st.	7.75	Špeh povojen, kgr.	64
Rež.	6.25	Surovo maslo.	78
Ječmen.	6.00	Jajce, jedno.	3.50
Oves.	6.25	Mleko, liter.	1.00
Ajda.	8.00	Goveje meso, kgr.	64
Proso.	5.75	Telečje.	55
Koruza.	5.00	Svinjsko.	58
Krompir.	3.20	Kostrunovo.	40
Leča, akti.	14.00	Pisane.	54
Grah.	13.00	Golob.	22
Pizol.	10.00	Seno, 100 kgr.	2.67
Maslo, kgr.	96	Slama.	2.23
Mast.	66	Drva trda, v kub. nitr.	7.50
Špeh svež.	56	„ mehka.	5

Kovertes firmo
Katoliška Tiskarna
po nizke ceni.

St. 2432.

Dne 23. januarja letos ugriznil je neznan pes pri Štepskem mostu neko žensko in pozvele med potjo skoz Šepanjo vas, Gorenjo in Spodnjo Hrušico. Bzovik in Dobrunje napal še druge ljudi ter ogrizel več psov, potem pa zgini brez sledu v gozdu pri Orlah.

Ker je ta pes zelo sumljiv v tekleline, odredilo je že c. kr. okrajno glavarstvo v Ljubljani za zgoraj imenovane vasi pasji kontumac, podpisani mestni magistrat pa ukazuje na podlagi postave z dne 29. februarja 1880. l., drž. zak. št. 35, da smejo od današnjega dne naprej 3 mesece v ljubljanskem mestu psi le s trdno torbo, ki grizenje popolnoma zabranjuje, okoli letati, ali pa se morajo zunaj hiše voditi na vrvi.

Psi, ki bodo prosto, brez torbe, ali s torbo napravljen samo iz mehkega usnja, ki grizenje ne zabranjuje, okoli letati, bodo se polovili ter pokončali, proti nemarnim lastnikom se bode postopalo po dotičnih postavnih določbah.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dne 6. februarja 1893.

Dunajska borza.

Dne 9. februarja.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 85 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 „ 80 „
Zlata renta 4%, davka prosta	117 „ 70 „
Papirna renta 5%, davka prosta	— „ — „
Akoje avstro-ogerske banke, 600 gld.	997 „ — „
Kreditne akoje, 160 gld.	323 „ 50 „
London, 10 funtov strl.	121 „ — „
Napoleonond (20 fr.)	9 „ 62 „
Cesarski cekini	6 „ 69 „
Nemških mark 100	59 „ 22 „

Dne 8. februarja.

Ogerska zlata renta 4%	114 gld. 60 kr.
Ogerska papirna renta 5%	— „ — „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 „ — „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	147 „ 75 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	194 „ 50 „
Zastavna pisma avstr. car. zem. kred. banke 4%	97 „ 70 „
Zastavna pisma	101 „ 40 „
Kreditne srečke, 100 gld.	193 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gld.	66 „ — „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	23 gld. — kr.
Avstr. rubešega križa srečke, 10 gld.	18 „ 80 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	68 „ 55 „
Windischgrazove srečke, 20 gld.	76 „ — „
Akoje anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 „ 75 „
Akoje Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2890	— „ — „
Akoje južne železnice, 200 gld. sr.	94 „ — „
Papirni rubelj	1 „ 24 1/4 „
Laških lir 100	— „ — „

List „Mercur“. Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, odločilnih pojavih na dunajski borzi. Sveti pisarni in ustni brezplačno. Celotna naročnina s poštno pošiljateljico vred gld. 2-60.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za doseg
kolikor mož visokega obrestovanja
pri najpopolnejši varnosti
naloženih glavnice.